

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 959

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 25 septembrie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 237 din 25 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) din Codul penal	2–4
	Decizia nr. 303 din 18 iunie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 375 alin. (1) și (1 ¹) din Codul de procedură penală	4–6
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
112.	— Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea unor acte normative	7–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 237**

din 25 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (1) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul penal, excepție ridicată de Valentin Ionuț Vălimăreanu în Dosarul nr. 29.767/4/2018 al Tribunalului Ilfov — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 519D/2020.

2. La apelul nominal răspunde autorul excepției, prezent personal. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției de neconstituționalitate, care pune concluzii de admitere a acesteia. Astfel, arată că a fost condamnat la pedeapsa cu închisoarea pentru o infracțiune de evaziune fiscală și că nici din pedeapsa închisorii, nici din pedeapsa complementară nu a fost scăzută durata de 18 luni a măsurii controlului judiciar care i-a fost aplicată, în condițiile în care această măsură, deși neprivativă de libertate, are un accentuat caracter restrictiv de drepturi.

4. Având cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

5. În acest sens, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată.

6. În acest sens, se arată că autorul excepției de neconstituționalitate, nici în cuprinsul susținerii orale, nici în cel al argumentelor scrise, nu arată în ce constă contradictorialitatea dintre textele criticate și dispozițiile Constituției pe care le enumeră. Pentru aceste motive, arată că excepția de neconstituționalitate este nemotivată și, prin urmare, inadmisibilă.

7. Pe fond, arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, fiind invocată jurisprudența Curții Constituționale, respectiv soluția și considerentele Deciziei nr. 115 din 28 februarie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Sentința penală nr. 188/F din 15 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 29.767/4/2018, **Tribunalul Ilfov — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 din Codul**

penal, excepție ridicată de Valentin Ionuț Vălimăreanu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare formulate de autorul excepției de neconstituționalitate.

9. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal creează discriminare între persoanele condamnate în privința cărora, în cursul urmăririi penale și al judecății, au fost dispuse măsuri preventive privative de libertate și cele în privința cărora a fost dispusă măsura controlului judiciar, sub aspectul obligativității scăderii duratei acestor măsuri din pedeapsa cu închisoarea dispusă prin hotărârea judecătorească de condamnare. Se arată că, la fel ca măsurile preventive privative de libertate, și măsura controlului judiciar constituie o intruziune în exercitarea drepturilor fundamentale ale persoanei în privința căreia este luată, așa încât aceasta se află într-o situație similară celor arestate preventiv și celor arestate la domiciliu, motiv pentru care ar trebui să beneficieze de dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal. Se susține că soluția contrară contravine dispozițiilor art. 16 din Constituție, fiind, totodată, de natură să încalce dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, libertatea individuală, viața intimă, familială și privată, dreptul la ocrotirea sănătății, dreptul la un mediu sănătos, dreptul de vot, libertatea economică, precum și dispozițiile constituționale referitoare la familie, exercițiul tuturor acestor drepturi și libertăți fundamentale fiind restrâns prin măsura controlului judiciar, în mod injust, câtă vreme durata acestuia nu este calculată din pedeapsa cu închisoarea dispusă.

10. **Tribunalul Ilfov — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, în acest sens, că diferența de tratament juridic invocată de autorul excepției are ca temei caracterul diferit al măsurilor preventive la care acesta face referire, controlul judiciar fiind o măsură preventivă neprivativă de libertate, în timp ce arestul preventiv și arestul la domiciliu sunt măsuri preventive privative de libertate. Arată că, pentru acest motiv, cele trei măsuri preventive anterior menționate dau naștere unui regim juridic diferit și implică respectarea de către persoana în privința căreia sunt dispuse a unor obligații diferite.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Sunt invocate, în acest sens, deciziile Curții Constituționale nr. 650 din 11 noiembrie 2014 și nr. 115 din 28 februarie 2019, precum și jurisprudența instanței de contencios constituțional referitoare la principiul egalității, potrivit căreia discriminarea are loc doar atunci când unor persoane aflate în situații similare le este aplicat un regim juridic diferit, acest principiu nefiind încălcat atunci când pentru situații diferite legea prevede un regim juridic diferit.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, conform încheierii de sesizare, dispozițiile art. 72 din Codul penal. Din analiza excepției de neconstituționalitate rezultă, însă, că autorul critică prevederile art. 72 alin. (1) din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din durata pedepsei închisorii pronunțate. Scăderea se face și atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.*”

16. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul legal criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*, ale art. 23 — *Libertatea individuală*, ale art. 26 — *Viața intimă, familială și privată*, ale art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății*, ale art. 35 — *Dreptul la mediu sănătos*, ale art. 36 — *Dreptul de vot*, ale art. 45 — *Libertatea economică* și ale art. 48 — *Familia*.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul legal criticat a mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la critici similare fiind pronunțată, în acest sens, Decizia nr. 115 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 21 iunie 2019, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată.

18. Prin decizia anterior menționată, paragrafele 26—34, Curtea a reținut că dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal reglementează computarea duratei măsurilor preventive privative de libertate, respectiv scăderea perioadei în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate din durata pedepsei închisorii pronunțate. Totodată, teza a doua a aceluiași alineat prevede faptul că scăderea se face și atunci când condamnatul a fost urmărit sau judecat, în același timp ori în mod separat, pentru mai multe infracțiuni concurente, chiar dacă a fost condamnat pentru o altă faptă decât cea care a determinat dispunerea măsurii preventive.

19. Curtea a constatat că măsura computării duratei măsurilor preventive privative de libertate are ca scop protecția libertății individuale a persoanei, drept fundamental prevăzut la art. 23 din Constituție. Din această perspectivă, Curtea a reținut că, deși inculpatul care execută o măsură preventivă privativă de libertate nu este supus regimului de executare a pedepselor privative de libertate, el este totuși privat în acest fel de libertate pentru o perioadă consistentă, în funcție de împrejurările și complexitatea cauzei, prin prelungirea măsurii preventive dispuse sau prin înlocuirea ei cu o altă măsură preventivă privativă de libertate (Decizia nr. 138 din 10 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 19 mai 2015, paragrafele 11 și 13).

20. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal, prin reglementarea unui mecanism de computare a măsurilor preventive privative de libertate, constituie o garanție a libertății individuale a persoanelor care execută astfel de măsuri în cursul procesului penal, garanție ce constituie, totodată, o formă de protecție a dreptului lor la viață privată și de familie (Decizia nr. 441 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 23 octombrie 2017, paragraful 36).

21. În ceea ce privește computarea măsurilor preventive privative de libertate, Curtea a observat că scăderea reținerii și a arestării preventive din durata pedepsei privative de libertate pronunțate este o măsură necesară, justificată și echitabilă, deoarece, deținerea preventivă constituind o consecință a faptei penale săvârșite, la fel ca pedeapsa, în acest mod condamnatul ar executa o pedeapsă mai mare decât cea aplicată de instanță dacă nu s-ar face această scădere. Rezultă că un element important în calcularea duratei pedepsei care urmează să fie executată îl constituie computarea din pedeapsa pe care condamnatul o are de executat a perioadei cât acesta a fost arestat preventiv, care se știe că, în funcție de complexitatea cauzei penale, poate însuma uneori luni de zile. Potrivit legii, perioada în care o persoană a fost supusă unei măsuri preventive privative de libertate se scade din pedeapsa pronunțată, deoarece atât detențiunea preventivă, cât și pedeapsa aplicată însumează suferința globală pe care cel vinovat de comiterea infracțiunii o suportă pe deplin justificat. Dacă legea nu ar admite scăderea măsurii preventive privative de libertate din pedeapsa pe care condamnatul o are de executat, s-ar crea o inechitate între gravitatea faptei și pedeapsa prea grea pe care o suportă condamnatul.

22. Având în vedere aceste aspecte, Curtea a observat că instituția computării duratei măsurilor preventive privative de libertate rezidă în faptul că, deși diferite prin natura lor, măsurile preventive privative de libertate se aseamănă pedepsei închisorii din perspectiva faptului că, în ambele cazuri, libertatea individuală este îngrădită, fiind vizată în mod direct starea de libertate a unei persoane (suspect, inculpat, condamnat), concretizându-se în privarea acestuia de libertate.

23. Or, noul Cod de procedură penală prevede cinci măsuri preventive — reglementate expres și limitativ în art. 202 alin. (4), trei fiind privative de libertate (reținerea, arestul la domiciliu și arestarea preventivă), iar două fiind restrictive de drepturi (controlul judiciar și controlul judiciar pe cauțiune). În acest context, Curtea a reținut că măsurile preventive sunt măsuri procesuale ce vizează în mod direct fie starea de libertate a suspectului sau a inculpatului, concretizându-se în privarea acestuia de libertate, în cazul reținerii, al arestării preventive și al arestului la domiciliu (clasificate astfel ca fiind măsuri preventive privative de libertate), fie alte drepturi sau libertăți fundamentale, în cazul controlului judiciar și al controlului judiciar pe cauțiune (clasificate ca fiind măsuri preventive neprivative de libertate).

24. În acest sens, Curtea a reținut că măsurile preventive sunt măsuri ce au ca efect restrângerea, pentru perioade limitate, a exercițiului unor drepturi fundamentale. Astfel, reținerea, arestul la domiciliu și arestarea preventivă, așa cum acestea sunt reglementate în Codul de procedură penală, sunt măsuri preventive privative de libertate, privare ce presupune, *per se*, restrângerea exercițiului unui număr însemnat de drepturi fundamentale, cum sunt libera circulație, prevăzută la art. 25 din Constituție, dreptul la viață intimă, familială și privată, reglementat la art. 26 din Constituție, dreptul la informație, prevăzut la art. 31 din Constituție, accesul la cultură, reglementat la art. 33, și dreptul de asociere, prevăzut la art. 40 din Constituție. La rândul lor, măsura controlului judiciar și măsura controlului judiciar pe cauțiune, reglementate la art. 211—215¹ și 216—217 din Codul de procedură penală, sunt măsuri preventive neprivative de libertate, a căror dispunere este însoțită de impunerea, *ex lege*, în sarcina inculpatului a unor obligații ce au același efect restrictiv cu privire la exercitarea de către acesta a anumitor drepturi fundamentale, obligații prevăzute la art. 215 alin. (1) din Codul de procedură penală. În completarea regimului juridic astfel stabilit, organul judiciar care a dispus măsura preventivă poate dispune, în privința inculpatului, una sau mai multe dintre obligațiile reglementate la alin. (2) al aceluiași art. 215 (Decizia nr. 437 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, paragraful 34).

25. Așa fiind, Curtea a reținut că, deși atât reținerea, arestul la domiciliu, arestul preventiv, cât și controlul judiciar fac parte din categoria măsurilor preventive, măsura controlului judiciar este, spre deosebire de primele, o măsură restrictivă de libertate, iar nu una privativă de libertate (a se vedea, în sens contrar, Decizia nr. 650 din 11 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2015, referitoare la natura arestului la domiciliu).

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Valentin Ionuț Vălimăreanu în Dosarul nr. 29.767/4/2018 al Tribunalului Ilfov — Secția penală și constată că dispozițiile art. 72 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 303

din 18 iunie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 375 alin. (1) și (11) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 375 alin. (1) și (11) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Mihaela Rădău în Dosarul nr. 22.673/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 689D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Invocă, în acest sens, deciziile nr. 122 din 15 martie 2022 și nr. 626 din 13 decembrie 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 februarie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 22.673/212/2016, **Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 375 alin. (1) și (11) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Mariana Mihaela Rădău într-o cauză în care a fost respinsă cererea acesteia de judecare a cauzei în procedura simplificată, ca urmare a recunoașterii învinuirii.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia arată, în esență, că în faza judecării în fond a solicitat aplicarea procedurii simplificate. Cererea astfel formulată i-a fost respinsă având în vedere că, întrebată fiind în cadrul ascultării despre acțiunile/inacțiunile fratelui său, a dat un răspuns anume. În considerarea aceluși răspuns, instanța de judecată a respins cererea de judecare a cauzei în formă abreviată, întrucât autoarea excepției nu a recunoscut și ceea ce a săvârșit o altă persoană, respectiv fratele acesteia. Apreciază că cererea de judecare în procedura simplificată a fost respinsă

cu încălcarea dreptului prevăzut la art. 117 din Codul de procedură penală. În consecință, susține că textul de lege criticat nu lămurește ce semnificație are ascultarea și, totodată, nu specifică dacă, în cadrul ascultării, inculpatul care solicită procedura simplificată beneficiază în continuare de prevederile art. 117 din Codul de procedură penală, sens în care solicită Curții Constituționale dezlegarea acestor aspecte. Susține că și dispozițiile art. 375 alin. (1¹) din Codul de procedură penală urmează să fie analizate din aceeași perspectivă.

6. Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că rolul Curții Constituționale nu este acela de a compara diferite texte de lege și de a raporta concluziile comparației la normele și principiile constituționale (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 251 din 23 aprilie 2019). Apreciază că tratamentul procesual diferit aplicabil inculpaților care recunosc învinuirea în raport cu cei care nu o recunosc ori cu martorii nu aduce atingere dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție deoarece cei trei subiecți procesuali nu se află în situații juridice identice. Reține că art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri indiferent de natura lor (în acest sens sunt deciziile nr. 53 din 19 februarie 2002 și nr. 1.615 din 20 decembrie 2011). Subliniază că semnificația reală a criticilor de neconstituționalitate formulate este în sensul obținerii unei interpretări a noțiunilor de „ascultare” și „audiere” în cursul procesului penal, atribuție care aparține instanței de judecată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 375 alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(1) *Dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii.*”

(1¹) *Inculpatul poate recunoaște faptele și solicita judecarea cauzei în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4) și prin înscris autentic.*”

11. Autoarea excepției de neconstituționalitate invocă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedura simplificată de judecată în cazul

recunoașterii învinuirii nu constituie o noutate în materie procesual penală, fiind reglementată pentru prima dată de dispozițiile art. 320¹ din vechiul Cod de procedură penală, cu titlul de derogare de la dreptul comun, care presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în faza de urmărire penală au fost dezlegate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului.

13. Totodată, Curtea observă că, în jurisprudența sa cu privire la dispozițiile art. 396 alin. (10) din Codul de procedură penală, criticate în mod distinct, precum și alături de alte dispoziții procesual penale, între care și art. 375 din Codul de procedură penală, a reținut că reducerea limitelor speciale de pedeapsă ca urmare a recunoașterii învinuirii nu poate fi convertită într-un drept fundamental, ci reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor, potrivit politicii sale penale, în anumite condiții, printre care se numără și recunoașterea în totalitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului, tocmai caracterul integral al recunoașterii învinuirii fiind cel care face inutilă efectuarea cercetării judecătorești, așa cum este reglementată aceasta de dispozițiile art. 374 alin. (5)—(10) din Codul de procedură penală. Având în vedere efectele procedurii de judecată simplificate, instanța poate respinge, în baza unor criterii obiective și rezonabile, cererea formulată de inculpat, întrucât, indiferent că recunoașterea învinuirii este totală sau parțială, ceea ce prevalează este existența unui proces echitabil, despre care nu se poate vorbi în măsura în care se neagă principiul aflării adevărului. Prin urmare, nu simpla recunoaștere a învinuirii, chiar și integrală, este determinantă pentru a se da eficiență unui proces echitabil desfășurat în limitele legalității și imparțialității, aceasta constituind doar o condiție procedurală, ci stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa.

14. De altfel, având în vedere tocmai riscul exercitării de presiuni asupra inculpatului pentru a-și recunoaște vinovăția și cu privire la fapte pe care nu le-a săvârșit, Curtea a subliniat că posibilitatea instanței de a respinge cererea de judecare a cauzei potrivit procedurii simplificate constituie o garanție a dreptului la un proces echitabil, consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Judecătorul nu este obligat, în absența convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului — chiar dacă acesta recunoaște în totalitate faptele reținute în sarcina sa —, să admită cererea formulată de inculpat, ceea ce reprezintă o materializare a principiului constituțional al îmfăptuirii justiției de către instanțele judecătorești, consacrat de art. 124 din Legea fundamentală. Prin urmare, instanța are posibilitatea de a respinge cererea inculpatului, chiar și în condițiile unei recunoașteri totale a faptelor reținute în sarcina sa, atunci când nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, socotind că nu sunt satisfăcătoare, îndestulătoare, lămuritoare pentru clarificarea tuturor aspectelor necesare pentru rezolvarea corespunzătoare a cauzei, în acord cu principiul legalității și cel al aflării adevărului (în acest sens sunt deciziile nr. 484 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 10 august 2015; nr. 726 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 26 noiembrie 2015; nr. 753 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2017; nr. 723 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 263 din 13 aprilie 2017, și nr. 220 din 17 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 26 iunie 2018).

15. De asemenea, prin Decizia nr. 600 din 1 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 11 noiembrie 2015, paragraful 15, Curtea Constituțională a mai reținut că instanța are obligația de a asigura, pe bază de probe, aflarea adevărului cu privire la faptele și împrejurările cauzei și cu privire la persoana inculpatului. Astfel, în situația în care instanța reține aceeași situație de fapt precum cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de către inculpat, va judeca, potrivit procedurii simplificate, dacă sunt îndeplinite toate celelalte condiții prevăzute de lege. Dacă instanța reține o situație de fapt diferită de cea descrisă în actul de sesizare și recunoscută de către inculpat, va soluționa cauza potrivit dreptului comun, care oferă cadrul procesual în care poate lămuri prin administrarea de probe toate aspectele ce privesc cauza dedusă judecătii, astfel încât să se stabilească dincolo de orice îndoială rezonabilă că persoana trimisă în judecată a săvârșit infracțiunea ce i-a fost imputată sau, dimpotrivă, să se constate că dovezile strânse pe parcursul procesului nu confirmă ori nu demonstrează cu certitudine că acesta este autorul faptei ce formează obiectul acuzației penale.

16. Considerentele care au fundamentat deciziile mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, ilustrând faptul că normele procesual penale criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale invocate și stabilesc suficiente repere pentru destinatarul normei contestate, de natură să determine în mod corespunzător adaptarea conduitei sale procesuale.

17. Distinct de considerentele citate anterior, Curtea constată că, în prezenta cauză, autoarea excepției pune în discuție mai degrabă o problemă de interpretare și aplicare a legii, care excedează competenței Curții Constituționale. Prin criticile formulate autoarea susține lipsa de claritate a textului de lege

criticat, care, în opinia sa, nu lămurește ce semnificație are ascultarea, și, totodată, nu specifică dacă, în cadrul ascultării, inculpatul care solicită procedura simplificată beneficiază în continuare de prevederile art. 117 din Codul de procedură penală. Curtea constată că susținerile autoarei nu tind spre evidențierea unei reale contradicții între textul de lege supus controlului de constituționalitate și dispozițiile din Legea fundamentală invocate, ci vizează exclusiv aspecte referitoare la interpretarea și aplicarea normelor juridice criticate, norme care, de altfel, nu pot fi desprinse din ansamblul actului normativ din care fac parte.

18. În aceste condiții, Curtea constată, pe de o parte, că aspectele invocate de autoare țin de modalitatea de interpretare și aplicare a legii la situația individualizată a speței, iar clarificarea împrejurărilor cauzei și determinarea prevederilor de lege incidente revin competenței exclusive a instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, nefiind de resortul contenciosului constituțional, iar, pe de altă parte, că, în cauza penală în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, nu s-a făcut aplicarea dispozițiilor art. 375 alin. (11) din Codul de procedură penală, câtă vreme inculpata, autoarea excepției de neconstituționalitate, nu a recunoscut faptele și nu a solicitat judecarea cauzei în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4) din același act normativ, prin înscris autentic.

19. Așa încât, ținând seama de exigențele dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora instanța de contencios constituțional decide asupra dispozițiilor legale „care au legătură cu soluționarea cauzei”, precum și ale art. 2 alin. (1) și (2) din același act normativ, care stabilesc că instanța de control constituțional asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției, Curtea urmează să constate că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 375 alin. (1) și (11) din Codul de procedură penală este inadmisibilă.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 375 alin. (1) și (11) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Mihaela Rădău în Dosarul nr. 22.673/212/2016 al Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind modificarea și completarea unor acte normative

Având în vedere faptul că o prioritate majoră a Guvernului o constituie îmbunătățirea gradului de absorbție a fondurilor europene,

ținând cont de necesitatea detalierii unui mecanism de implementare financiară care nu a mai fost administrat până acum din fonduri europene, apărut ca urmare a existenței priorităților finanțate din Programul operațional Incluziune și demnitate socială, care aduc în discuție apeluri de proiecte finanțate prin sprijin comun din două fonduri, și anume Fondul social european Plus și Fondul european de dezvoltare regională,

având în vedere faptul că lipsa de acțiune imediată ar putea conduce atât la blocaje și întâzieri în implementarea proiectelor multifond finanțate din Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european Plus, cât și la nerealizarea obiectivelor asumate, cu consecințele aferente ce se răsfrâng la nivel național și în relația cu Uniunea Europeană,

luând în considerare faptul că prin adoptarea măsurilor propuse se creează cadrul legal care va permite accelerarea implementării acestor proiecte și, totodată, va înlesni valorificarea, pe cât posibil, a finanțării externe nerambursabile,

ținând cont de faptul că în lipsa unor măsuri imediate se poate compromite accesul la fondurile europene nerambursabile și se poate afecta implementarea programelor operaționale esențiale pentru atingerea obiectivelor strategice,

având în vedere că pentru finalizarea proiectelor derulate prin programele operaționale aferente perioadei de programare 2014—2020 care au fost declarate nefuncționale/nefinalizate la data de 31 decembrie 2023 și care nu sunt etapizate prin programele aferente perioadei de programare 2021—2027 este necesară extinderea surselor din care pot fi suportate cheltuielile efectuate de beneficiari pentru implementarea și operaționalizarea proiectelor după data de 31 decembrie 2023, în cazul proiectelor nefuncționale și nefinalizate, prin includerea altor surse de finanțare legal constituite astfel încât acestea să se finalizeze și să își îndeplinească indicatorii de realizare și de rezultat asumați în cadrul programelor operaționale,

întrucât procesul de implementare a operațiunilor finanțate în cadrul mecanismului de finanțare nelegată de costuri se derulează în baza unor etape prealabile selectării la finanțare a operațiunilor finanțate, se impune instituirea unor reglementări specifice care să stabilească mecanismul de punere în aplicare.

Având în vedere că pentru asigurarea continuității implementării proiectelor etapizate, în condițiile prevăzute de art. 118 sau, după caz, art. 118a din Regulamentul (UE) 2021/1.060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize, ținând cont de complexitatea procesului de etapizare, este necesară prorogarea termenelor în care se vor încheia contractele de finanțare pentru proiectele etapizate, de către autoritățile de management ale programelor aferente perioadei de programare 2021—2027.

Având în vedere cooperarea interinstituțională printr-o abordare integrată în cadrul parteneriatelor și necesitatea derulării unor activități urgente pentru consolidarea capacităților structurilor specializate ale Ministerului Afacerilor Interne pentru desfășurarea operațiilor cu risc ridicat în scopul prevenirii și combaterii criminalității organizate, a celei transfrontaliere și grave, precum și pentru a răspunde amenințărilor de natura CBRNe, materializate inclusiv prin realizarea unor lucrări de construcții, modernizare, extindere, reabilitare, renovare, consolidare, reparații curente asupra unor imobile,

luând în considerare faptul că proiectele de infrastructură de transport sunt investiții publice de importanță strategică pentru România, care asigură conectivitatea cu coridoarele de transport europene și creșterea mobilității populației și a mărfurilor, ținând cont de faptul că legăturile cu punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României se realizează prin drumurile naționale, astfel cum acestea sunt definite la art. 6 alin. (1) lit. d) pct. (i) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

pentru asigurarea funcționalității în condiții normale a punctelor de trecere a frontierei existente, dar și a celor a căror deschidere se preconizează în viitor,

în scopul asigurării în condiții de siguranță a traficului către punctele de trecere a frontierei este necesară continuarea investițiilor care se impun pentru proiectarea, modernizarea, construirea drumurilor naționale care fac legătura cu aceste puncte de control pentru trecerea frontierei.

În acest sens, este necesară completarea situațiilor prevăzute ca excepție la art. XXII alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 cu cea aferentă obiectivelor de investiții care privesc proiectarea, modernizarea, construirea drumurilor naționale care fac legătura cu punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României.

Având în vedere nevoia unificării termenului de finalizare a procesului de restructurare a serviciilor sociale rezidențiale cu capacitate mai mare de 50 de locuri, destinate persoanelor adulte cu handicap, cu cel al implementării proiectelor prevăzute în programele de interes național în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor cu dizabilități — „Înființarea de servicii sociale de tip centre de zi, centre respiro/centre de criză și locuințe protejate în vederea dezinstituționalizării persoanelor cu dizabilități aflate în instituții de tip vechi și pentru prevenirea instituționalizării persoanelor cu dizabilități din comunitate” și „Înființarea de servicii sociale în vederea asigurării tranziției tinerilor cu dizabilități de la sistemul de protecție specială a copilului către sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități”, al cărui termen de implementare a fost stabilit la 31 decembrie 2024,

în consecință, lipsa acestei modificări ar duce la blocarea procesului de reformă în sistemul de protecție și promovare a drepturilor persoanelor cu dizabilități.

Întrucât elementele sus-menționate vizează interesul public și constituie o situație urgentă și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, pentru a nu genera blocaje în implementarea proiectelor multifond finanțate din Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european Plus, cu impact asupra gradului de absorbție a fondurilor externe nerambursabile alocate României în perioada de programare 2021—2027, se impune adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021—2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1207 din 20 decembrie 2021, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (4), după litera r) se introduc patru noi litere, lit. s)—ț), cu următorul cuprins:

„s) *colaborator* — entitate juridică de natura organizațiilor sindicale și patronale reprezentative la nivel de sector de negociere colectivă și la nivel național, așa cum sunt definite în Legea nr. 367/2022 privind dialogul social, cu modificările și completările ulterioare, selectat de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, conform prevederilor art. 34, pentru implementarea proiectului finanțat din Fondul social european Plus prin Programul Educație și ocupare, în aplicarea art. 95 din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare;

ș) *acord de colaborare* — actul juridic încheiat între Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă și colaborator în vederea implementării activităților din cadrul proiectului finanțat din Fondul social european Plus prin Programul Educație și ocupare, în aplicarea art. 95 din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare, prin care se stabilesc drepturile și obligațiile corelative ale părților, detaliate în Metodologia de selecție a colaboratorilor elaborată de către Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă. Modelul acordului de colaborare este parte integrantă din Ghidul solicitantului condiții specifice aplicabil proiectului;

t) *cerere de transfer* — cererea depusă de către un colaborator, prin care se solicită Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, anticipat demarării activităților prevăzute în sarcina colaboratorului, virarea trimestrială a sumelor necesare pentru plata cheltuielilor eligibile în cadrul proiectului finanțat din Fondul social european Plus prin Programul Educație și ocupare, în aplicarea art. 95 din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare, așa cum sunt definite în acordul de colaborare, cuantificate financiar conform bugetului detaliat al măsurii, aprobat în prealabil de către Comisia Europeană, prin Programul Educație și ocupare;

ț) *proiect multifond* — operațiune ale cărei acțiuni sunt finanțate din două fonduri, respectiv Fondul social european Plus și Fondul european de dezvoltare regională.”

2. La articolul 6, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În scopul derulării operațiunilor financiare aferente gestionării instrumentelor financiare, autoritatea de management fie deschide un cont în euro la o instituție financiar-

banară, fie utilizează contul în lei, deschis la Trezoreria Statului pentru gestionarea fondurilor europene, în funcție de moneda în care se vor transfera sumele aferente instrumentelor financiare, potrivit prevederilor acordurilor de finanțare. Alegerea instituției financiar-bancare se realizează cu respectarea legislației în domeniul achizițiilor publice.

(2) La solicitarea autorității de management, Autoritatea de Certificare și Plată efectuează transferul sumelor aferente instrumentelor financiare fie în euro la instituția financiar-bancară, fie în lei la Trezoreria Statului, în conturile prevăzute la alin. (1).”

3. După articolul 7 se introduce un nou articol, art. 71, cu următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) În bugetul beneficiarului Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, instituție finanțată din bugetul asigurărilor pentru șomaj, se cuprind creditele de angajament și creditele bugetare aferente valorii totale a proiectului finanțat din Fondul social european Plus prin Programul Educație și ocupare, în aplicarea art. 95 din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare, și implementat în baza acordului de colaborare, cu respectarea prevederilor art. 10 și 14.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă virează anticipat, în conturi distincte de disponibilități deschise fie la instituții financiar-bancare, fie la Trezoreria Statului, în funcție de opțiunea colaboratorilor implicați în activitățile proiectului, sumele necesare pentru finanțarea cheltuielilor eligibile aferente proiectului, reprezentând cheltuieli eligibile aferente unui trimestru, pe baza unei cereri de transfer.

(3) Modul de întocmire și depunere a cererilor de transfer, precum și modalitatea de utilizare a sumelor virate anticipat colaboratorilor se stabilesc pe baza unei metodologii, la propunerea Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(4) Metodologia prevăzută la alin. (3) va cuprinde cel puțin următoarele elemente: quantumul și calendarul de plată a cererilor de transfer, calendarul de realizare a activităților stabilite prin acordul de colaborare, modelul de raportare a activităților desfășurate de către colaboratori, modalitatea de utilizare a sumelor virate anticipat, respectiv procedura de restituire a sumelor necheltuite.

(5) Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, la momentul îndeplinirii unei ținte intermediare în cadrul proiectului prevăzut la alin. (1), depune la ordonatorul de credite cu rol de autoritate de management o cerere de rambursare prin care justifică îndeplinirea țintei intermediare și solicită contravaloarea acesteia așa cum prevede Ghidul solicitantului condiții specifice aplicabil și bugetul măsurii aprobat în prealabil de către Comisia Europeană. Ordonatorul de credite cu rol de autoritate de management rambursează Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, după verificarea documentelor stabilite prin

contractul de finanțare, Ghidul solicitantului condiții specifice aplicabil, precum și conform procedurilor interne, suma reprezentând îndeplinirea țintelor intermediare atinse, în conturile de venituri ale bugetului asigurărilor pentru șomaj.”

4. La articolul 9, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Beneficiarul/Liderul de parteneriat și partenerii acestuia instituții publice centrale pot cuprinde în bugetele proprii sume pentru ordonatorii de credite secundari sau terțiari, instituții aflate în subordinea, în coordonarea sau sub autoritatea acestora, cu rol în implementarea proiectului, așa cum sunt prevăzuți în cererea de finanțare.

(1²) Cheltuielile efectuate de instituțiile cu rol în implementare prevăzute la alin. (1¹) sunt eligibile în condițiile prevăzute în contractul/decizia de finanțare fără a exista obligativitatea acestor instituții de a fi partener în proiect în sensul acordului de parteneriat.”

5. La articolul 12 alineatul (1), după litera r) se introduce o nouă literă, lit. s), cu următorul cuprins:

„s) sumele pentru finanțarea contravalorii taxei pe valoarea adăugată neeligibile plătite, aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul programelor regionale 2021—2027, cu respectarea prevederilor în domeniul ajutorului de stat, pentru beneficiarii din cadrul programelor regionale 2021—2027, prioritatea 4 din PR NE 2021—2027, prioritățile 3 și 4 din PR SE 2021—2027, prioritatea 3 din PR SM 2021—2027, prioritatea 4 din PR SV 2021—2027, prioritățile 4 și 5 din PR V 2021—2027, prioritățile 4 și 5 din PR NV 2021—2027, prioritatea 4 din PR Centru 2021—2027, prioritatea 4 din PR BI 2021—2027.”

6. La articolul 18, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru proiectele multifond finanțate din Fondul european de dezvoltare regională și din Fondul social european Plus, prefinanțarea se poate acorda în tranșe de maximum 10% din valoarea totală eligibilă a cheltuielilor aferente fiecărui fond, fără depășirea valorii totale eligibile aferente fiecărui fond, prin cereri de prefinanțare depuse distinct pentru fiecare fond în parte.”

7. La articolul 18, alineatele (2), (3), (6) și (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (1¹), beneficiarilor/liderilor de parteneriat/partenerilor care primesc finanțare sub incidența ajutorului de stat/*de minimis* li se poate acorda prefinanțare în una sau mai multe tranșe de maximum 40% din valoarea totală a ajutorului, cu condiția constituirii unei garanții pentru suma aferentă prefinanțării solicitate prin depunerea unui instrument de garantare emis în condițiile legii de o societate bancară, de o instituție financiară nebanară sau de o societate de asigurări, cu respectarea prevederilor art. 91 alin. (5) lit. c) din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pentru proiectele implementate în parteneriat, prefinanțarea care poate fi solicitată conform alin. (1), (1¹) și (2) de unul dintre parteneri este proporțională cu sumele aferente activităților aceluși partener din valoarea totală eligibilă a contractului de finanțare, respectiv cu ponderea ajutorului de stat/*de minimis* acordat aceluși partener din valoarea totală a ajutorului.

(6) Cu excepția primei tranșe de prefinanțare acordate conform alin. (1) și (1¹), următoarele tranșe de prefinanțare se acordă cu deducerea sumelor nejustificate din tranșa anterior acordată.

(9) Beneficiarii/Liderii de parteneriat/Partenerii au obligația restituirii integrale/parțiale a prefinanțării acordate, în cazul în care aceștia nu justifică prin cereri de rambursare utilizarea potrivit prevederilor alin. (7) și (7¹), modalitatea de restituire fiind prevăzută în cuprinsul normelor metodologice la prezenta ordonanță de urgență.”

8. La articolul 18, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (7¹), cu următorul cuprins:

„(7¹) Beneficiarul/Liderul de parteneriat care a depus cerere de prefinanțare pe unul din fondurile care constituie finanțarea proiectului, în conformitate cu alin. (1¹), are obligația depunerii unei/unor cereri de rambursare, distincte, pentru fiecare fond în parte, care să cuprindă cheltuielile efectuate din tranșa de prefinanțare acordată din fiecare fond în parte, în quantum cumulat de minimum 50% din valoarea acesteia, în termen de maximum 90 de zile calendaristice de la data la care autoritatea de management a virat tranșa de prefinanțare în contul beneficiarului, fără a depăși durata contractului de finanțare.”

9. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Beneficiarii/Liderii de parteneriat/Partenerii care au primit prefinanțare conform art. 18 alin. (1) și (1¹) pot justifica utilizarea acesteia prin cheltuieli eligibile cuprinse în cereri de rambursare, depuse conform termenelor prevăzute în legislația națională în vigoare, aferente atât fondurilor externe nerambursabile, cât și cofinanțării de la bugetul de stat.”

10. La articolul 22, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul proiectelor multifond, care beneficiază de sprijin comun din Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european Plus, în temeiul art. 25 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare, după primirea facturilor pentru livrarea bunurilor/prestarea serviciilor/execuția lucrărilor recepționate, acceptate la plată, a facturilor de avans în conformitate cu clauzele prevăzute în contractele de achiziții aferente proiectelor implementate, acceptate la plată, a statelor privind plata salariilor, a statelor/centralizatoarelor pentru acordarea burselor, subvențiilor, premiilor și onorariilor, beneficiarul depune la organismul intermediar/autoritatea de management cererea de plată, distinctă pentru fiecare fond în parte, și documentele justificative aferente acesteia.”

11. La articolul 22, alineatele (3), (7) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru proiectele implementate în parteneriat, liderul de parteneriat depune cererea de plată, iar autoritatea de management virează, după efectuarea verificărilor, valoarea cheltuielilor autorizate, distinct pentru fiecare fond în parte, în conturile liderului de parteneriat/partenerilor care le-au angajat, fără a aduce atingere contractului/deciziei de finanțare și prevederilor acordului de parteneriat, parte integrantă a acestuia/acesteia.

(7) În termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la data depunerii de către beneficiar/liderul de parteneriat a cererii de plată, cu respectarea prevederilor alin. (2) și (2¹), organismul intermediar/autoritatea de management efectuează verificarea cererii de plată. După efectuarea verificărilor, autoritatea de management virează beneficiarului/liderului de parteneriat/partenerului valoarea cheltuielilor rambursabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la momentul de la care aceasta dispune de resurse în conturile sale, într-un cont distinct de disponibil, deschis pe numele beneficiarilor/liderilor de parteneriat/

partenerilor la unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului. În ziua următoare virării, autoritatea de management transmite beneficiarilor/liderilor de parteneriat/partenerilor o notificare, întocmită distinct pentru fiecare dintre aceștia.

.....
 (10) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data încasării sumelor virate de către autoritatea de management conform alin. (7), beneficiarii au obligația de a depune cererea de rambursare aferentă cererii de plată la organismul intermediar/autoritatea de management, în care sunt incluse sumele din documentele prevăzute la alin. (2) și (2¹) decontate prin cererea de plată, cu respectarea prevederilor alin. (6). În cazul proiectelor implementate în parteneriat, liderul de parteneriat depune o cerere de rambursare centralizată la nivel de proiect, în care sunt incluse sumele din documentele decontate prin cererea de plată, atât liderului, cât și partenerului/partenerilor.”

12. La articolul 25, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1), cu următorul cuprins:

„(1) În cazul proiectelor multifond, care beneficiază de sprijin comun din Fondul european de dezvoltare regională și Fondul social european Plus, în temeiul art. 25 alin. (1) din Regulamentul (UE) 2021/1.060, cu modificările și completările ulterioare, beneficiarii/liderii de parteneriat au obligația de a depune la autoritățile de management/organismele intermediare cereri de rambursare pentru cheltuielile efectuate care nu se încadrează la art. 22 alin. (10), distincte, pentru fiecare fond în parte.”

13. La articolul 31, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Beneficiarii prevăzuți la art. 12 alin. (1) care, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, își exercită dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente cheltuielilor eligibile efectuate în cadrul proiectelor finanțate din instrumente structurale în cadrul programelor operaționale au obligația să restituie la bugetul de stat sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă, a cărei contravaloare a fost plătită beneficiarilor potrivit prezentei ordonanțe de urgență.”

Art. II. — (1) Metodologia de selecție a colaboratorilor, prevăzută la art. 2 alin. (4) lit. ș) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2021—2027 alocate României din Fondul european de dezvoltare regională, Fondul de coeziune, Fondul social european Plus, Fondul pentru o tranziție justă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Metodologia prevăzută la art. 7¹ alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 133/2021, aprobată cu modificări prin Legea nr. 231/2023, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului investițiilor și proiectelor europene, în termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. III. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014—2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 442

din 22 mai 2023, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 10 se introduce un nou articol, art. 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Pentru proiectele/operațiunile etapizate în condițiile prevederilor art. 4—10, autoritățile de management ale programelor regionale 2021—2027 au obligația de a exclude integral sau parțial de la rambursare/plată cheltuielile solicitate care nu respectă condițiile de legalitate, regularitate ori conformitate, așa cum au fost stabilite de către Autoritatea de management pentru Programul operațional Regional 2014—2020, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 142/2012, cu modificările și completările ulterioare. Actele administrative întocmite în acest sens în etapa I de către Autoritatea de management pentru Programul operațional Regional 2014—2020 rămân valabile și își continuă aplicabilitatea pentru autoritățile de management ale programelor regionale 2021—2027 în implementarea contractelor din etapa a II-a a proiectelor/operațiunilor etapizate.

(2) Pe parcursul implementării etapei a II-a, autoritățile de management ale programelor regionale 2021—2027 au obligația de a comunica Autorității de management pentru Programul operațional Regional 2014—2020 toate rezultatele verificărilor care afectează etapa I a proiectelor/operațiunilor etapizate.”

2. La articolul 11 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cheltuielile efectuate de beneficiar pentru implementarea și operaționalizarea proiectului/operațiunii după data de 31 decembrie 2023 se suportă din bugetul propriu sau din alte surse de finanțare legal constituite, cu respectarea regulilor de ajutor de stat;”

3. La articolul 13, alineatele (3) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Actele adiționale prevăzute la alin. (2) includ, explicit, obligația ca beneficiarii să finalizeze fizic și să implementeze proiectele/operațiunile cu suportarea, din bugetul propriu sau din alte surse de finanțare legal constituite, cu respectarea regulilor de ajutor de stat, a cheltuielilor plătite după data de 31 decembrie 2023, precum și să înainteze raportul final de implementare al proiectului/operațiunii până la data de 31 decembrie 2026.

.....
 (7) Până la data de 30 septembrie 2023, autoritățile de management ale programelor operaționale 2014—2020, cu excepția programelor CT, emit instrucțiuni de încheiere a actelor adiționale de prelungire a duratei contractelor de finanțare pentru operațiunile/proiectele care urmează a fi declarate nefuncționale, cu obligația ca beneficiarii să finalizeze fizic și să implementeze proiectele/operațiunile cu suportarea, din bugetul propriu sau din alte surse de finanțare legal constituite, cu respectarea regulilor de ajutor de stat, a cheltuielilor plătite după data de 31 decembrie 2023, precum și să înainteze raportul final de implementare al proiectului/operațiunii până la data de 31 decembrie 2026.”

4. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Plățile efectuate de beneficiari ulterior datei de 31 decembrie 2023 pentru operațiunile/proiectele nefuncționale sunt efectuate pentru finalizarea fizică și implementarea acestora. Acestea reprezintă cheltuieli neeligibile în cadrul

programelor operaționale finanțate din fonduri europene în perioada de programare 2014—2020 și în perioada de programare 2021—2027 și sunt suportate de beneficiarii proiectelor/operațiunilor din bugetul propriu sau din alte surse de finanțare legal constituite, cu respectarea regulilor de ajutor de stat.”

5. La articolul 17 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cheltuielile efectuate de beneficiar pentru implementarea și operaționalizarea proiectului/operațiunii după data de 31 decembrie 2023 se suportă din bugetul propriu sau din alte surse de finanțare legal constituite, cu respectarea regulilor de ajutor de stat;”

6. La articolul 17, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Cheltuielile necesare operaționalizării proiectelor/ operațiunilor nefinalizate, efectuate de beneficiari după data de 31 decembrie 2023, sunt cheltuieli neeligibile și se suportă de către beneficiari din bugetele proprii sau din alte surse de finanțare legal constituite, cu respectarea regulilor de ajutor de stat.”

7. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — Cheltuielile necesare după data de 31 decembrie 2023 pentru finalizarea proiectelor pentru care au fost modificate contractele de finanțare în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2021 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare pentru ajustarea prețurilor contractelor de achiziție publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 281/2021, se suportă din bugetul beneficiarilor sau din alte surse de finanțare legal constituite conform reglementărilor specifice aplicabile, cu respectarea regulilor de ajutor de stat.”

Art. IV. — Termenele prevăzute la art. 9 alin. (3), art. 31 alin. (3) și art. 35¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2023 privind stabilirea cadrului general pentru închiderea programelor operaționale finanțate în perioada de programare 2014—2020, aprobată cu modificări prin Legea nr. 338/2023, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă de la data de 30 septembrie 2024 până la data de 15 decembrie 2024.

Art. V. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.193 din 30 decembrie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 13, alineatul (5)¹² se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5)¹² Beneficiarii proiectelor prevăzute la alin. (1) lit. ii) sunt unitățile administrativ-teritoriale și/sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor și asociațiile de dezvoltare intercomunitară. Sumele destinate finanțării, precum și condițiile de acordare a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, cu încadrarea în limitele bugetare aprobate.”

2. La articolul 13, după alineatul (5)¹² se introduce un nou alineat, alin. (5)¹³, cu următorul cuprins:

„(5)¹³ Categoriile de cheltuieli aferente investițiilor/lucrărilor, prestațiilor de servicii, achizițiilor de bunuri contractate și/sau achiziționate, după caz, efectuate de unitățile administrativ-teritoriale și asociațiile de dezvoltare intercomunitară, anterior încheierii contractelor de finanțare cu Administrația Fondului pentru Mediu, se decontează de către Administrația Fondului

pentru Mediu cu condiția ca respectivele cheltuieli să nu fi fost decontate din alte fonduri europene nerambursabile ori din ajutoare de stat/de *minimis*.”

Art. VI. — Legea învățământului superior nr. 199/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 5 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 33, alineatele (6) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Programele de studii universitare de doctorat se pot organiza la următoarele forme de învățământ: cu frecvență și cu frecvență redusă.

(7) Programele de studii universitare de doctorat organizate la forma de învățământ cu frecvență sunt cu bursă. Programele de studii universitare de doctorat organizate la forma de învățământ cu frecvență redusă sunt fără bursă.”

2. La articolul 61, alineatul (6) va avea următorul conținut:

„(6) Programele de studii universitare de doctorat sunt de două tipuri:

a) doctorat științific, care are ca finalitate producerea de cunoaștere științifică originală, relevantă internațional, pe baza unor metode științifice, și poate fi organizat la forma de învățământ cu frecvență sau cu frecvență redusă. Doctoratul științific constituie bază pentru cariera profesională în învățământul superior și cercetare;

b) doctorat profesional, în toate domeniile, inclusiv în învățământul universitar dual, care are ca finalitate producerea de cunoaștere originală pe baza aplicării metodei științifice, a reflecției sistematice sau a cercetării aplicative asupra unor creații artistice, asupra unor performanțe sportive de înalt nivel național și internațional sau asupra unor teme de importanță practică și care constituie o bază pentru cariera profesională în învățământul superior și în cercetare, în domeniile vizate. Doctoratul profesional poate fi organizat la forma de învățământ cu frecvență sau cu frecvență redusă.”

3. La articolul 63, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Granturile aferente studiilor universitare de doctorat includ cuantumul burselor individuale pentru doctoratul științific/profesional organizat la forma de învățământ cu frecvență și nu includ cuantumul burselor individuale pentru doctoratul științific/profesional organizat la forma de învățământ cu frecvență redusă.”

Art. VII. — (1) Pentru întărirea și dezvoltarea capacității operaționale în vederea îndeplinirii misiunilor specifice, prin memorandum aprobat de Guvern, Ministerul Afacerilor Interne poate fi abilitat să pună la dispoziția instituțiilor/agențiilor și organismelor guvernamentale, inclusiv a celor de aplicare a legii, din statele cu care România are încheiate parteneriate, pentru o perioadă determinată, bunuri imobile, proprietate publică a statului, pentru realizarea de către instituțiile/agențiile și organismele respective a unor lucrări de investiții și/sau reparații curente.

(2) Imobilele rezultate ca urmare a lucrărilor de investiții se înscriu în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului sau li se actualizează valoarea de inventar, după caz.

Art. VIII. — Prevederile art. 25 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu se aplică în anul 2024.

Art. IX. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 pentru reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul gestionării creanțelor bugetare și a deficitului bugetar pentru bugetul general consolidat al României în anul 2024, precum

și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 6 septembrie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul I, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) Pentru debitorii aflați în procedura insolvenței, administratorii speciali/judiciari sunt obligați să solicite acordul creditorilor, potrivit prevederilor Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, pentru accesarea facilităților fiscale și respectarea prevederilor art. I—XVIII de către debitorul insolvent.”

2. La articolul V, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Dobânzile, penalitățile și toate accesoriile aferente obligațiilor bugetare principale stabilite prin decizii de impunere din oficiu a veniturilor persoanelor fizice pe anii 2019 și 2020 se anulează dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) toate obligații bugetare principale individualizate în decizia de impunere din oficiu sunt stinse prin orice modalitate prevăzută de art. 22 din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, până la termenul de plată prevăzut la art. 156 alin. (1) din aceeași lege;

b) cererea de anulare a accesoriilor se depune în termen de 90 de zile de la comunicarea deciziei de impunere din oficiu, sub sancțiunea decăderii.”

3. La articolul VIII, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea aplicării prevederilor art. I—XVI, obligațiile bugetare principale și accesorii de natura celor prevăzute la art. I alin. (6) și art. XVIII alin. (1), restante la data depunerii cererii de anulare, trebuie să fie stinse până la această dată; în caz contrar organul fiscal emite decizie de respingere a cererii de anulare.”

4. La articolul IX, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Debitorii care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență beneficiază de eșalonarea la plată a obligațiilor fiscale potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, precum și cei care obțin eșalonarea în perioada cuprinsă între data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și data de 25 noiembrie 2024 inclusiv pot beneficia, în baza notificării prevăzute la art. VI alin. (1), de amânarea dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor rămase din eșalonarea la plată acordată. Anularea dobânzilor, penalităților și a tuturor accesoriilor se acordă dacă cererea de anulare se depune până la data de 25 noiembrie 2024 inclusiv și eșalonarea la plată se finalizează până la data depunerii cererii de anulare inclusiv, dar nu mai târziu de data de 25 noiembrie 2024.”

5. La articolul IX, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care debitorii nu respectă condițiile prevăzute la alin. (2), aceștia pot solicita modificarea eșalonării la plată, cu condiția ca în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei de pierdere a valabilității amânării la plată emise potrivit prevederilor art. VI alin. (7) lit. b), să depună cerere în acest sens, prevederile art. 195 și art. 209⁵ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare, aplicându-se în mod corespunzător. Cererea depusă în temeiul prezentului alineat nu se ia în considerare la stabilirea numărului de cereri ce pot fi depuse în temeiul art. 195 alin. (2) și art. 209⁵ alin. (2) din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul în care debitorii nu achită obligațiile bugetare cuprinse în decizia de pierdere a valabilității amânării la plată sau nu depun cererea de modificare a eșalonării la plată în termenul prevăzut la alin. (3), organul fiscal comunică acestora o înștiințare de plată, caz în care aceste obligații bugetare trebuie să se achite în termen de 30 de zile de la data comunicării înștiințării de plată, aplicându-se în mod corespunzător prevederile art. 194, art. 200, art. 209⁴ și art. 209¹⁰ din Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În situația în care eșalonarea la plată aflată în derulare cuprinde numai obligații de plată accesorii, debitorii pot beneficia de anularea accesoriilor rămase de plată din înlesnirea la plată acordată fără a le mai achita, urmând ca, în baza cererii de anulare a accesoriilor, organul fiscal să emită decizia de anulare a accesoriilor, precum și decizia de finalizare a eșalonării la plată.”

6. Articolul X se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. X. — (1) În cazul obligațiilor bugetare restante la data de 31 august 2024 inclusiv, datorate bugetelor locale, prevederile art. I—XVI, cu excepția art. XI și XII, se aplică de către unitățile administrativ-teritoriale, opțional, cu condiția ca aplicarea acestor prevederi să fie stabilită prin hotărâre a consiliului local.

(2) Prin hotărârea prevăzută la alin. (1) consiliul local aprobă și procedura de acordare a anulării unor obligații bugetare cu respectarea dispozițiilor art. I—XVI, cu excepția art. XI și XII.”

7. La articolul XI, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. XI. — (1) Prevederile art. I—XVI, cu excepția art. X și XII, sunt aplicabile și în cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice. În acest caz, cererea de anulare a unor obligații bugetare se depune și se soluționează de către instituția sau autoritatea publică care administrează respectivele obligații bugetare.”

8. La articolul XIII, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. XIII. — Facilitatea fiscală reprezentând anularea unor obligații bugetare prevăzută de art. I—IX și XVI își menține valabilitatea și în următoarele cazuri:”

9. La articolul XV, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul obligațiilor bugetare administrate de alte instituții sau autorități publice, cu excepția unităților administrativ-teritoriale și a subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiului București, procedura de aplicare pentru anularea unor obligații bugetare se aprobă de conducătorul instituției sau autorității publice, cu avizul Ministerului Finanțelor.”

10. La articolul XVI, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Prevederile art. I—XV sunt aplicabile în mod corespunzător. În cazul debitorilor care au depus notificări conform prevederilor art. VI alin. (1), organul fiscal emite și o decizie de amânare a unui procent de 50%, respectiv 25%, după caz, din obligațiile bugetare principale restante la data de 31 august 2024 inclusiv.”

11. La articolul XVIII, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin notificarea privind intenția de a beneficia de anulare a unor obligații bugetare și prin cererea de anulare, contribuabilii declară pe propria răspundere că nu se află în niciuna dintre situațiile prevăzute la alin. (1).”

12. La articolul XIX, partea dispozitivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. XIX.** — (1) Sumele care reprezintă diferența dintre drepturile salariale stabilite prin acordarea valorii de referință sectorială în cuantum de 605,225 lei prin ordin/decizie a conducătorilor instituțiilor din sistemul justiției și drepturile salariale aflate în plată începând cu data de 1 ianuarie 2018, neachitate până la data de 15 noiembrie 2023, se plătesc eşalonat în perioada 2025—2029, astfel.”.

13. La articolul XX, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru cheltuielile cu medicamentele și materialele sanitare, cu serviciile medicale cu îngrijirea bolnavilor, cu serviciile cu asigurarea hranei în unitățile sanitare, în instituții de asistență socială și în unități de asistență medico-socială, pentru cheltuielile cu acțiuni și programe de sănătate, cheltuielile aferente unităților de învățământ preuniversitar și universitar, precum și în cazul cheltuielilor generate de intervenții în situații de urgență, a cheltuielilor operative ale instituțiilor din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, cheltuielile necesare implementării obiectivelor de politică externă, pentru cheltuielile aferente lucrărilor de dezăpezire, precum și pentru cheltuielile aferente serviciului datoriei publice, inclusiv cheltuieli aferente agențiilor de rating, pentru cheltuielile cu bunurile și prestări servicii cu caracter funcțional realizate din bugetul Trezoreriei Statului și celor aferente plății comisioanelor prilejuite de participarea și decontarea operațiunilor Ministerului Finanțelor în Sistemul electronic de plăți — ReGIS, SaFIR, SENT, cheltuielilor aferente activităților culturale, cheltuielilor cu bunurile și servicii specifice autorităților de reglementare, cheltuieli cu bunuri și servicii care au fost angajate înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cheltuieli cu bunuri și servicii stabilite prin acte normative de forță legii aprobate în cursul anului 2024, cheltuielilor aferente organizării și desfășurării alegerilor pentru Președintele României, pentru Senat și pentru Camera Deputaților, pentru cheltuielile aferente unor obligații instituite prin hotărâri judecătorești a căror executare nu poate fi amânată, cheltuielile necesare asigurării reprezentării în litigiile internaționale, cheltuielile aferente transmiterii drepturilor de pensie și asistență socială, cheltuielile necesare cu poșta, telecomunicații, radio, televiziune și internet plătite din bugetul de asigurări sociale de stat, cheltuielile cu energia electrică aferentă pompării și repompării apei utilizate în irigații de către Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Senat și Camera Deputaților, cheltuielile cu bunuri și servicii din instituțiile cu atribuții în prevenirea și combaterea evaziunii și fraudei fiscale și în domeniul administrării finanțelor publice, cheltuielile aferente implementării proiectelor finanțate din fonduri externe rambursabile și nerambursabile și prin Planul național de redresare și reziliență al României, a cheltuielilor aferente implementării proiectelor finanțate din Fondul pentru modernizare, precum și pentru sumele alocate din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.”

14. La articolul XX, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În cazuri temeinic justificate, ordonatorul principal de credite poate aproba ordonatorilor secundari și/sau terțiari de credite din subordine depășirea nivelului prevăzut la alin. (1), situație în care respectarea condiționalității prevăzute la alin. (1) se urmărește cumulativ la nivel de ordonator principal de credite, pentru fiecare sursă de finanțare în parte.”

15. La articolul XX, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru cheltuielile efectuate din donații și sponsorizări, pentru cheltuielile aferente sistemului național de decorații al României, precum și pentru cheltuielile ce derivă din obligații internaționale în ceea ce privește implementarea Foii de parcurs a Uniunii Europene cu măsuri de combatere a traficului de droguri și a criminalității organizate, din programele de interes național antidrog, din combaterea fenomenului migrației ilegale, din aderarea la spațiul Schengen, din măsuri de protecție civilă și asistență tehnică și/sau umanitară internațională și din implementarea sarcinilor stabilite prin hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și pentru cheltuielile din domeniul afacerilor interne aferente obținerii finanțării și implementării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, rambursabile și PNRR.”

16. La alineatul (1) al articolului XXI, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) «Alte cheltuieli», cu excepția alineatelor «Chirii», «Prime de asigurare nonviață», «Executarea silită a creanțelor bugetare» și «Alte cheltuieli cu bunuri și servicii» pentru domeniul sănătății și justiției și pentru acțiunile privind organizarea și constatarea infracțiunilor flagrante, a cheltuielilor aferente pregătirii participării României la expoziția mondială Expo 2025 Osaka, precum și pentru alți ordonatori de credite pentru care, determinat de specificul activității, interdicția prevăzută la această literă ar îngreuna foarte mult sau ar face imposibilă desfășurarea activității. Astfel de situații pot fi deblocate prin memorandum aprobat în Guvern, inițiat de autoritatea publică tutelară a ordonatorului de credite.”

17. La articolul XXI, alineatele (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(7) Prevederile alin. (1) nu se aplică cheltuielilor pentru realizarea și menținerea capacității operaționale a unităților/structurilor din domeniul apărării și securității naționale, pentru îndeplinirea misiunilor specifice ce revin acestora.

(8) Prevederile alin. (1) lit. e) și g) nu se aplică cheltuielilor aferente participării la programe de pregătire profesională organizate de Institutul Național de Administrație, Institutul Național de Magistratură, precum și cheltuielilor cu personalul specializat necesar pentru organizarea acestora.”

18. La articolul XXI, după alineatul (8) se introduce un nou alineat, alin. (9), cu următorul cuprins:

„(9) Prevederile alin. (1) nu se aplică fondurilor obținute din donații și sponsorizări, cheltuielilor aferente acțiunilor de reprezentare și protocol desfășurate la nivelul Administrației Prezidențiale, la nivelul Cancelariei Prim-Ministrului și la nivelul misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale României din străinătate, cheltuielilor pentru care au fost alocate sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului către instituțiile cu atribuții în prevenirea și combaterea evaziunii și fraudei fiscale și în domeniul administrării finanțelor publice, cheltuielile privind administrarea și valorificarea bunurilor indisponibilizate în proceduri penale, precum și cheltuielilor aferente sistemului național de decorații al României.”

19. Alineatul (3) al articolului XXII se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Se exceptează de la prevederile alin. (1) și (2) cheltuielile aferente obținerii finanțării și implementării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile și rambursabile, precum și celor din Planul național de redresare și reziliență al României și Fondul pentru modernizare, precum și transferurile, respectiv

cheltuielile cu investițiile din domeniul cultură, asistență socială, educație, sănătate, apărare națională, administrării finanțelor publice, industria de apărare, Senatul României și Camera Deputaților, cheltuielile aferente obligațiilor stabilite prin candidatura României pentru asigurarea sediului Centrului European de Competențe în domeniul Securității Cibernetice, cheltuielile efectuate în scopul combaterii și prevenției adicției de jocuri de noroc, a celor necesare achiziționării de imobile care intră în patrimoniul statului român pentru care au fost încheiate angajamente legale înainte de 5 septembrie 2024, cheltuielile finanțate din sumele constituite din încasările obținute în urma scoaterii la licitație a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră, cheltuielile a căror finanțare se asigură din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, precum și cele implementate de autoritățile de reglementare pentru desfășurarea activității acestora în bune condiții.”

20. La alineatul (9) al articolului XXII, după litera e) se introduc două noi litere, lit. f) și g), cu următorul cuprins:

„f) sunt finanțate din fonduri externe rambursabile și nerambursabile, din Planul național de redresare și reziliență al României, precum și din Fondul pentru modernizare;

g) sunt necesare în vederea proiectării, construirii, modernizării drumurilor naționale care asigură legătura cu punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României.”

21. La articolul XXII, după alineatul (12) se introduce un nou alineat, alin. (13), cu următorul cuprins:

„(13) Prevederile alin. (1)—(2) nu se aplică pentru cheltuielile Institutului Național pentru Studiul Holocaustului din România «Elie Wiesel» care vizează achiziții necesare obiectivului de investiții «Muzeul Național de Istorie a Evreilor și al Holocaustului din România», în limita bugetului aprobat.”

22. După articolul XXIII se introduce un nou articol, art. XXIII¹, cu următorul cuprins:

„Art. XXIII¹. — Prevederile art. XX alin. (1), art. XXI alin. (1) și ale art. XXII alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2024 nu se aplică în cazul Ministerului Public, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.”

23. Alineatul (1) al articolului XXVII se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. XXVII. — (1) În anul 2024, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, ordonatorii de credite ai autorităților și instituțiilor publice definiți potrivit legii nu pot efectua deschideri lunare de credite bugetare la titlul «Bunuri și servicii» mai mari cu 20% față de nivelul plății medii lunare aferente perioadei ianuarie—august 2024.”

24. La articolul XXVII, după alineatul (4) se introduc două alineate noi, alin. (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru plata cheltuielilor determinate de asigurarea hranei în unitățile de învățământ, ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale sau, după caz, unitățile de învățământ preuniversitar pot efectua deschideri de credite bugetare peste limita prevăzută la alin. (1), cu informarea unității trezoreriei statului.

(6) În situații excepționale, de natură să afecteze asigurarea serviciilor publice de către ordonatorii de credite ai autorităților și instituțiilor publice fără a include activitatea curentă, ordonatorii principali de credite pot aproba depășirea limitei prevăzute la alin. (1) cu avizul Ministerului Finanțelor, precum și cu informarea unității Trezoreriei Statului.”

25. Articolul XXVIII se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. XXVIII. — Începând cu data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență până la data de 31 decembrie 2024 se suspendă prevederile art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1139 din 15 decembrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția serviciilor publice din domeniul educației, sănătății și asistenței sociale, precum și domeniul apărării, posturilor din cadrul autorităților nou-înființate sau rezultate în urma reorganizării și comasării în anul 2024, a posturilor aferente proiectelor ce derivă din obligații internaționale în ceea ce privește implementarea Foii de parcurs a Uniunii Europene cu măsuri de combatere a traficului de droguri și a criminalității organizate, din programele de interes național antidrog, din combaterea fenomenului migrației ilegale, din aderarea la spațiul Schengen, din măsuri de protecție civilă și asistență tehnică și/sau umanitară internațională și din implementarea sarcinilor stabilite prin hotărâri ale Consiliului Suprem de Apărare a Țării, precum și pentru cheltuielile din domeniul afacerilor interne aferente obținerii finanțării și implementării proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, rambursabile și PNRR, precum și cu excepția concursului de admitere în magistratură, organizat de Consiliul Superior al Magistraturii, aflat în derulare la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.”

26. Articolul LI se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. LI. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 333 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale pot închiria direct, numai pentru a asigura buna funcționare a activității acestora, spații tehnice și elemente de infrastructură aflate în proprietatea publică a statului și în administrarea acestora operatorilor publici de comunicații, autorităților naționale și instituțiilor publice autorizate să opereze asemenea sisteme, precum și operatorilor de radiodifuziune și televiziune, beneficiari ai licențelor eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului, pentru instalarea de echipamente de tehnologia informației și comunicații, care aparțin acestora, prin act al conducătorului instituției care exercită dreptul de administrare asupra bunurilor respective.

(2) Instituțiile și autoritățile publice prevăzute la alin. (1) care au calitatea de chiriași se exceptează de la plata chiriei.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1), închirierea bunurilor se face pe bază de procedură specifică, aprobată de către titularul dreptului de administrare.”

Art. X. — Consiliul Județean Ilfov poate asigura pe bază de protocol, în tot sau în parte, cu acordul sau la cererea Ministerului Justiției, respectiv a titularului dreptului de proprietate sau a celui de administrare, lucrările și fondurile necesare pentru construcția, reabilitarea, dotarea și funcționarea clădirilor în care își va desfășoară activitatea Judecătoria Bragadiru în curs de înființare. Cheltuielile efectuate se decontează ulterior de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Justiției pe bază de deviz general, respectiv proces-verbal de recepție finală, cu respectarea prevederilor legale și cu aprobarea ordonatorului principal de credite al Ministerului Justiției, în limita sumelor aprobate cu această destinație și numai după verificarea tuturor categoriilor de cheltuieli care au fost efectuate în acest scop.

Art. XI. — La articolul I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 15 mai 2023, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (7) se introduce un noul alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:

„(8) Prevederile alin. (7) nu se aplică pentru cheltuielile aferente proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile și rambursabile, precum și celor din Planul național de redresare și reziliență al României.”

Art. XII. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 23/2023 privind instituirea unor măsuri de simplificare și digitalizare pentru gestionarea fondurilor europene aferente Politicii de coeziune 2021 — 2027, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 13 aprilie 2023, aprobată prin Legea nr. 45/2024, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3), în urma unei analize a autorității de management, poate fi demarată etapa de contractare, anterior finalizării procesului de soluționare a contestațiilor, pentru acele cereri de finanțare pentru care nu au fost depuse contestații în termenul de depunere sau a fost soluționată contestația, iar încadrarea acestora în bugetul disponibil nu poate fi afectată de rezultatele finale obținute ca urmare a finalizării procesului de soluționare a tuturor contestațiilor. Intrarea în etapa de contractare se va face cu respectarea prevederilor Ghidului solicitantului.”

2. La articolul 11, alineatele (17) și (18) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(17) În cazul apelurilor de proiecte cu termen-limită de depunere, durata totală până la semnarea contractului de finanțare sau emiterea deciziei de finanțare nu poate depăși 180 de zile calendaristice, calculate de la închiderea apelului de proiecte. În cazuri temeinic justificate, autoritatea de management are dreptul de a prelungi durata motivat, cu maximum 180 de zile calendaristice, cu informarea solicitanților prin publicarea unui anunț pe pagina de internet a autorității de management.

(18) În cazul apelurilor de proiecte cu depunere continuă fără termen-limită de depunere, durata totală până la semnarea contractului de finanțare sau emiterea deciziei de finanțare nu poate depăși 150 de zile calendaristice, calculate de la

depunerea cererii de finanțare. În cazuri temeinic justificate, autoritatea de management are dreptul de a prelungi durata motivat, cu maximum 120 de zile calendaristice, cu informarea solicitanților prin publicarea unui anunț pe pagina de internet a autorității de management.”

Art. XIII. — Alineatul (5) al articolului 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2023 privind unele măsuri pentru susținerea preșcolărilor și elevilor dezavantajați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic acordate din fonduri externe nerambursabile și luarea unor măsuri în domeniul educației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 928 din 13 octombrie 2023, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru potențialii destinatari finali pentru care s-a solicitat măsura de sprijin prin cererea prevăzută la alin. (1), Ministerul Educației, prin instituțiile aflate în subordinea/sub autoritatea sa, asigură și transmite, printr-un canal securizat prin intermediul S.I.I.R., către aplicația informatică prevăzută la alin. (4), până la data de 1 noiembrie a anului pentru care se acordă sprijinul, baza de date cu preșcolarii și elevii din învățământul de stat primar și gimnazial care conține numele și prenumele, adresa de domiciliu, codul numeric personal ale acestora, unitatea de învățământ din care provin, nivelul de școlarizare și datele de identificare ale reprezentantului legal sau reprezentanților legali, tutorelui/tutorilor, după caz, numele și prenumele și datele de identificare ale fraților și surorilor minori.”

Art. XIV. — Sumele încărcate pe suport electronic pentru anul școlar 2023—2024, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2023 privind unele măsuri pentru susținerea preșcolărilor și elevilor dezavantajați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic acordate din fonduri externe nerambursabile și luarea unor măsuri în domeniul educației, pot fi utilizate până la data de 31 decembrie 2024 inclusiv.

Art. XV. — Prin derogare de la alin. (2) al art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2023 privind unele măsuri pentru susținerea preșcolărilor și elevilor dezavantajați care beneficiază de sprijin educațional pe bază de tichete sociale pe suport electronic acordate din fonduri externe nerambursabile și luarea unor măsuri în domeniul educației, reprezentantul legal sau reprezentanții legali, tutorele/tutorii potențialilor destinatari finali, care se încadrează în condițiile de eligibilitate prevăzute la art. 4, depun la unitatea de învățământ cererea prevăzută la alin. (1), în termen de 45 de zile calendaristice de la începutul cursurilor pentru anii școlari 2024—2027.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

Ministrul investițiilor și proiectelor europene,

Adrian Căciu

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Simona Bucura-Oprescu

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 568087